

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การใช้แรงงานเด็กในประเทศไทยเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่ก่อตัวไว้ร่วมกันตั้งแต่สมัยอดีตมาแล้ว ซึ่งเป็นไปในลักษณะของการใช้แรงงานทางด้านเกษตรเมื่อ古 รูปแบบการประกอบอาชีวกรรมในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทั้งในด้านเกษตรกรรม การเมืองและสังคมตลอดมา เป็นผลให้การใช้แรงงานเด็กในรูปแบบของสังคมเกษตรซึ่ง古 ๆ มีบทบาทช่วยเหลือทำงานในเรือนห้อง斗 บ้านเรือนนี้ก่อตัว ดูน้อยลงไป

การพัฒนาประเทศไทยและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเริ่มเมื่อปี พ.ศ. 2504 ต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน ได้ส่งผลกระทบทั้งทางด้านน้ำใจและครอบครัวสภาน้ำใจและวิถีชีวิตของประชาชนไทย ทั้งในระดับบุคคลและในระดับหมู่บ้าน ผลกระทบจากการพัฒนาในด้านน้ำใจ เช่น มีการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ ครอบคลุม ประชากรในวัยเรียนมากขึ้น ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดีขึ้น อาชญากรรมลดลง คนไทยเพิ่มขึ้น มีการจัดการให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนมากขึ้น (พูนศักดิ์ ประมง, 2539 : 15) แต่ในด้านลบ การพัฒนาที่ขาดคุณภาพและเสถียรภาพ ได้ก่อให้เกิดภาวะวิกฤติ ในลักษณะต่างๆ อันมีผลกระทบต่อวิถีชีวิต ารชีวิตประเทศไทยและวัฒนธรรมของคนในสังคม ดังที่ ชนิชชา เทวินทร์ภักดี (2535 : 47) ได้กล่าวไว้ว่า

1) ปัญหาความยากจนและกระจายรายได้ เกิดการเก็บอันดับแรงงาน ประชาชนประสบความยากไร้ ไม่สามารถเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่พึงได้รับ ก่อให้เกิดปัญหาการปรับตัว มีความเครียด วิถีชีวิตครอบครัวอ่อนแอ สถาบันครอบครัวไม่สามารถทำหน้าที่ได้ สมาชิกในครอบครัวไม่ได้รับการดูแลและทำที่ควร ทำให้เกิดปัญหาอื่นตามมา

2) ปัญหาการปรับตัวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดการเดี่ยวแข็งแข็งขันกับทางธุรกิจ ค่าครองชีวิตรising ความไม่เข้าใจกันของ สมาชิกในครอบครัว ปัญหาครอบครัวแตกแยก เด็กและคนชราลูกหลานทั้ง เด็กจำนวนมากถูกไล่ออก หรือมีอยู่ในสถานะทางการประชารัฐในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เด็กเรื่องจรจัด เด็กขอทาน และการใช้แรงงานเด็ก การเดินทางเวลวนครรัฐต่อวันต่อ ละเลงเวลวนครรัฐต่อวันต่อ

3) ปัญหาการขาด โอกาสและบริการที่ดีในการดำรงชีวิต การบริการทางสังคมจะต้องอยู่ในกรุงเทพฯ และเมืองใหญ่ ๆ หากการบริการสังคมในเชิงคุณภาพและประสิทธิภาพ ประชาชนขาด

ความรู้เรื่องแหล่งทรัพยากรและบริการสังคม ตลอดจนเข้าไม่ถึงสวัสดิการต่าง ๆ เกิดปัญหาอื่นตามมา เช่น ปัญหาการศึกษา ปัญหาสุขภาพอนามัย ปัญหาที่อยู่อาศัย ปัญหาการมีงานทำ ปัญหาความมั่นคงของครอบครัว

ผลกระทบดังกล่าวทำให้สถาบันทางสังคม โดยเฉพาะสถาบันครอบครัวและครอบครัวไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามสถานภาพและบทบาทของตนเองได้เต็มที่เนื่องจากเด็กและเยาวชนจำนวนมากต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ลำบาก ตกเป็นมนุษย์ชายขอบ (marginal man) เป็นผู้ต้องโอกาสภายใต้ผลกระทบหัจจาด้านบวกและลบดังกล่าวนั้น เด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งในสังคมไทยกล่าวได้ว่าโชคดีที่เกิดมาในครอบครัวที่อบอุ่น มีสภาพแวดล้อมและสังคมที่ดี มีความสมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ เด็กจึงได้รับการดูแลเอาใจใส่จากบุคคลรอบข้าง ในขณะเดียวกันยังมีเด็กและเยาวชนจำนวนมากที่ต้องอยู่ภายใต้สภาวะที่ยากลำบาก ต้องอุปสรรค重重 งานทำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัว เป็นผลให้การซ้ายเหลืออพ่องทำงานในไร่นาของคนนั้นค่อย ๆ ลดน้อยลง พร้อม ๆ กับการลดลงของภาคเกษตรกรรมอันเป็นผลพวงจากที่รัฐงบประมาณฯ เศรษฐกิจภายในประเทศบุกนิยม เน้นภาคอุตสาหกรรม พยายศกรรมและบริการ ซึ่งเชื่อว่าเป็นทางที่ช่วยให้การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยได้เร็วกว่าการพัฒนาด้านเกษตรกรรมด้วยเด็กในฐานะที่เป็นแหล่งกำลังแรงงานแหล่งหนึ่ง ได้กลายเป็นทรัพยากรส่วนหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาอุดสาหกรรมของประเทศไทยไปด้วย

ชุมชนประมงชายฝั่งเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาดังกล่าว ที่นี่นับแต่ปีพ.ศ. 2500 เป็นต้นมา ประเทศไทยได้มีการปรับเปลี่ยนแปลงเพิ่มประสิทธิภาพการทำประมงทำให้มีปริมาณการจับสัตว์น้ำสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จนได้รับการจัดตั้งองค์กรกลุ่ม 10 ประเทศที่มีผลผลิตด้านประมงสูงสุดในโลกในปีพ.ศ. 2515 (วิรช ขาวสารบัติ, 2537 : 334) และปัจจุบันขยายตัวสูงขึ้นเรื่อย ๆ มาจนกระทั่งในปีพ.ศ. 2530 ประเทศไทยได้รับการจัดตั้งในประเทศไทยที่มีผลผลิตด้านประมงสูงสุดเป็นอันดับสาม และเป็นอันดับหนึ่งของกลุ่มประเทศในอาเซียน (วัฒนา สุกัณฑ์, 2543 : 523) เป็นผลให้ประเทศไทยมุ่งเน้นการส่งออกสินค้าและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเพื่อนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศไทยเป็นหลัก ซึ่งตั้งแต่ปีพ.ศ. 2536 เป็นต้นมาประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออกสินค้าประมงเป็นอันดับหนึ่งของโลก (บุญเดช มาสุก, 2540 : 123)

ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้มากขึ้นเป็นผลพวงจากการพัฒนาภาคประมงพัฒนาและเรื่องนาดใหญ่ที่ใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำที่ทันสมัย โดยเฉพาะการใช้เครื่องมืออวนคลานขนาดต่าง ๆ จับสัตว์น้ำจนเกินระดับกำลังผลิตที่ยั่งยืน (maximum sustainable yield) ของทรัพยากรสัตว์น้ำที่นานเกิดปัญหาการจับสัตว์น้ำเกินควร (over fishing) ส่งผลให้ความอุดมสมบูรณ์ของสัตว์น้ำในบริเวณชายฝั่งเสื่อม

โภณ สรงผลกระทบท้าให้ชาวประมงขนาดเล็กขึ้นสัตว์น้ำได้ในปริมาณที่ลดลงซึ่งเป็นภารกุญแจรัตน์ ในชุมชนประมงชายฝั่งทั่วไป

จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีชายฝั่งด้านอ่าวไทย มีพื้นที่ปากอ่าวในเขตอันดามันเมืองบริเวณปากแม่น้ำปัตตานี ซึ่งเป็นที่ตั้งท่าเทียบเรือประมงที่สำคัญและใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของภาคใต้ การขยายตัวของธุรกิจประมงในช่วงที่ผ่านมาทำให้มีการขยายการบริการ โครงสร้างพื้นฐาน เช่น การสร้างสะพานปลา แพปลา เป็นต้น มีธุรกิจและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมงด้านต่าง ๆ ในจังหวัดเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก และได้ก่อตัวเป็นแหล่งงานที่คึกคักแรงงานให้เข้าไปทำงานเป็นจำนวนมากมากขึ้นกัน

การสนับสนุนการประเมินพัฒน์ของรัฐทำให้มีการจับสัตว์น้ำในปริมาณที่สูง และได้ส่งผลกระทบต่อมุขนประมงชายฝั่งซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ หากการศึกษาหมุนเวียนประเมินชายฝั่งทางภาคใต้ปีพ.ศ. 2525 พบว่ากอกุ่มชาวประมงชายฝั่งขนาดเล็กมีจำนวนร้อยละ 63.6 ของครัวเรือนผู้ประกอบอาชีพ อีกร้อยละ 20.7 เป็นกอกุ่มถูกจ้างทำการประเมิน ซึ่งห้องคุณมีส่วนสนับสนุนกับความยากจนสูงมาก คือกอกุ่มผู้ทำการประเมินขนาดเล็กซึ่งเป็นกอกุ่มที่มีจำนวนชาวประมงมากที่สุด แต่สามารถจับสัตว์น้ำได้น้อยที่สุดเพียงประมาณร้อยละ 12 เท่านั้น สัตว์น้ำอีกร้อยละ 88 นั้นเป็นสัตว์น้ำที่ขับได้โดยกอกุ่มทำการประเมินขนาดใหญ่ ซึ่งมีประชากรเพียงร้อยละ 15.7 เท่านั้น ชาวประมงขนาดเล็กมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการบริโภคในครัวเรือนและนับวันจะต้องประสบปัญหาความยากจนเรื้อรังแก่นักชื่น (นิรันดร์ ศุมาศี, 2525 : 77)

จังหวัดปีตคานีมั่นว่าเป็นพื้นที่หนึ่งที่มีการทำประมงชายฝั่งอย่างกว้างขวาง ชุมชนประมงส่วนใหญ่เป็นชาวมุสลิม ประกอบอาชีพประมงชายฝั่งและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นหลัก ซึ่งในช่วงเวลาสองทศวรรษที่ผ่านมาชาวประมงชายฝั่งก็จับปลาได้น้อยลงมาก โดยมีสาเหตุสำคัญคือการที่มีเรือประมงพาณิชย์จำนวนมากเข้ามาในอ่าวเป็นจำนวนมาก (ซัยดูนน์ สถาอานันด์ และสุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2527) ทำให้ชาวประมงชายฝั่งต้องลุยเสียเหลืองเพื่อหาอาหารเพื่อยังชีพ ด้านทุนการผลิตที่ถูกหักขึ้นแต่จับสัตว์น้ำได้น้อยลงทำให้ฐานะยากจน จึงต้องปรับวิธีการทำประมงเท่าที่ป้าขัยต่างๆ ที่มีอยู่อย่างจำกัดพยายามเชื่อมโยงให้บุตรหลานของชาวประมงส่วนที่ไม่สามารถปรับตัวได้หันไปประกอบอาชีพอื่นแทนหรือไม่ประกอบอาชีพในพื้นที่อื่น และประสบปัญหาอื่นๆ เป็นลูกโซ่ตามมา เช่น ปัญหาน้ำที่สูง ปัญหารอกรอบครัว ยาเสพติด ภัยภาพชีวิต ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาการละทิ้งอื่นๆ ภัยแรงงานในประเทศมาเลเซีย และที่น่าเป็นห่วงมากกว่านั้นคือเด็กส่วนหนึ่งได้กลับมาเป็นแรงงานรับจ้างซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของยุทธวิธีการอยู่รอดของครอบครัว และเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ

แนวแผนการผลิตและการบริโภคที่เปลี่ยนไป การเกิดขึ้นและขยายตัวของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในด้วยเมือง ซึ่งอยู่ในประเทศไทยขนาดใหญ่และมีความหลากหลายผ่านการนำเข้า ทำให้เป็นช่องทางในการแสวงหาและเข้าสู่ตลาดแรงงานของเด็กได้อย่างไม่ยากเย็นนัก เด็กเหล่านี้ซึ่งอยู่ในวัยเรียน อายุในวัยที่มีความฝัน ความสนุกสนานในวัยอันสดใส มีความต้องการและอิทธิพลความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่ มีสิทธิ์ที่จะได้รับการอาชีพ แต่ก็ต้องใช้ชีวิตคุยกังวลด้านงานตัวเอง เป็นเพื่องตัวหนึ่งให้กับการข้ามลักษณะของกลไกในระบบเศรษฐกิจ เด็กเหล่านี้เข้าสู่ตลาดแรงงานได้อย่างไร มีความรู้สึกนึกคิดอย่างไรต่อการประกอบอาชีพของตน จะเป็นปัจจัยที่ผลักดันให้เด็กเหล่านี้เข้าสู่การประกอบอาชีพ ครัวเรือนมีส่วนผลักดันหรือส่งเสริมอย่างไร ให้เด็กเข้าสู่การประกอบอาชีพก่อนวัยอันสมควร

ประเด็นปัญหาดังกล่าว่นำเสนอและมีความสำคัญ ถึงแม้ว่ามีข้อสรุปจากการศึกษาในหลาย ๆ กรณีที่ผ่านมาชี้ว่าความยากจนของครัวเรือนทำให้เด็กขาดโอกาสทางการศึกษาและทำให้ต้องสู่ตลาดแรงงาน จนกลายเป็นความจริงที่รับรู้ได้ทั่วไป แต่การมองสาเหตุจากความยากจน ประการเดียวอาจมีอนุร่วงเป็นการให้คำตอบที่หยาบเกินไป หากมีความเชิงลึกในการทำความเข้าใจ เด็กเหล่านี้ โดยนั้นนี้แล้วการศึกษาชีวิตของแรงงานเด็กในชุมชนประมงชายฝั่งปัตานีจึงเป็นความพยายามที่จะศึกษาเรื่องแรงงานเด็กในแง่มุมเพิ่มเติมและแยกต่างหากไป โดยพิจารณาให้ความสำคัญกับบริบททางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมของชุมชน สภาพการเปลี่ยนแปลงของชุมชน อันเป็นผลที่สืบเนื่องจากการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละชุมชน ลักษณะครอบครัว วิถีชีวิตและความรู้สึกนึกคิดของเด็ก ตลอดจนบุคลิกของคนในสังคม

สิ่งที่สำคัญมาซึ่งต้นนี้เป็นการให้ความสำคัญต่อแรงงานเด็ก ซึ่งไม่ได้มองเด็กเหล่านี้ในภาพของแรงงานท่า�ัน แต่เป็นการมองถึงมิติของความเป็นมนุษย์ที่มีความรู้สึกนึกคิด มองภาพของวิถีชีวิตที่เป็นผลมาจากการลัทธิของการพัฒนาสังคม และให้ความสำคัญกับบุคลิกของเด็ก ครอบข้าง เป็นการศึกษาในระดับจุลภาคที่เป็นผลพวงมาจาก การพัฒนาในระดับมหาภาค ซึ่งเป็นส่วนประกอบหนึ่งทำให้สามารถทำความเข้าใจแรงงานเด็ก และแสวงหาแนวทางพัฒนาเด็ก ๆ เหล่านี้ให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ได้ดีขึ้น และน่าจะมีผลกระทบที่สำคัญต่อการใช้ชีวิตที่เหลืออยู่ของพากเขาซึ่งควรจะได้รับการศึกษาและแสวงหาวิธีการพัฒนาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ของแรงงานเด็กในชุมชนประมงชายฝั่งปัตานี ทันเป็นผลจาก การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่สืบเนื่องมาจากการพัฒนา

คำถามวิจัย

1. แรงงานเด็กในชุมชนปะมงชาญผู้ปัตตานีเข้าสู่ตลาดแรงงานได้อย่างไร ครัวเรือนและชุมชนนี้ ส่วนผลักดันหรือส่งเสริมให้เด็กเข้าสู่แรงงานรับจ้างหรือไม่เพียงใด
2. แรงงานเด็กในชุมชนปะมงชาญผู้ปัตตานีมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไรต่อการประกอบอาชีพของตน
3. แรงงานเด็กในชุมชนปะมงชาญผู้ปัตตานีมีแบบแผนการบริโภคจากรายได้อย่างไรบ้าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในชุมชนปะมงชาญผู้ปัตตานี ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการพัฒนาที่นำไปสู่การอุบัติความเป็นอยู่ของแรงงานเด็กในชุมชนปะมงชาญผู้ปัตตานีได้เช่น
2. ทำให้ทราบถึงชีวิตความเป็นอยู่ของแรงงานเด็กในชุมชนปะมงชาญผู้ปัตตานี และการปรับตัวของระบบความสัมพันธ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะทำให้เข้าใจ ปรากฏการณ์ดังกล่าวอย่างดียิ่งและเชื่อมโยงหาดใหญ่มิตร
3. ทำให้ทราบถึงข้อเท็จจริง สาเหตุ ปัจจัยในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานของเด็กในชุมชนปะมงชาญผู้ปัตตานี
4. เป็นแหล่งข้อมูลที่ฐานะเพื่อการพัฒนาชุมชนในด้านแรงงานเด็กในชุมชนปะมงชาญผู้ปัตตานี

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

ชีวิต	คือ สภาพความเป็นอยู่ในการดำรงชีวิตภายในระบบความสัมพันธ์ต่างๆ ในสังคม ตลอดจนความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตด้านต่างๆ ที่เชื่อมโยงกับบริบทของชุมชน เช่น การประกอบอาชีพ ภาระการท่องเที่ยว รายได้และแบบแผนการบริโภค ความเชื่อและการปฏิบัติความศาสนา ประเพณีต่างๆ เป็นต้น
แรงงานเด็ก	คือ เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่ทำงานรับจ้างโดยมิค่าจ้างตอบแทน